

چمکی ئاکار لـنـوان ئـقـ و ئایندا . نووسینی: ئاراس سـعید

ئوانی دى: (مـا) ى تاك لـنـو ئاينـكاندا تووشى لـرزى
بوون دىت هچكات لـ مـا تـنـگـشتوون، بـكـو ئاين با بـتـكى
كـمـا يـتـيـ لـدـروونى مـرـقـدا مـا دـستـبـردـكات.

چمكى مـا چمكى زانستىـو، لـدونىايى فيكردا پانتايىـكى
فراوانى داغيركردوو. يـكـمـين فـيـلـسـوفـيش لـمـژووى هزرى
مـرـقـايـتـيدا، چمكى مـا وـكـو چمكى زانستى و با بـتـكى
ئىپستمـلـژيا خستـتـوو (سوكراتـ).

لـدـيدى سوكراتـو چمكى مـا، دـرهاوـشتـيـ ئـقـو، پـيـوندى
بـئاستى زانينى مـرـقـكانـو هـيـ.

تـوانينى سوكرات دـربارـى لـگـس، واتا دـزينـوى استى و چاكـ.
ئـمـ جـر تـوانينـ بـ مـاـى اشيوناليسـت، يان ئـقـگـرايى
ناسراو، لـدـيدى سوكراتـو تاكـ مـتـيفى كردـ ئاكارىـكان ئـقـ،
چونكـ لـدـيدى سوكراتـو، چاكـ (زانينـ).

لـمـژووى فـيـلـسـفـدا، دوو شـو تـوانين بـرامبـر عـقـانـيـت
هـبوو، ئـويـش (ميتـدى دانپـنان و ميتـدى خـنـگرانـ).

لـ و تـ بـناو بانگـكى سوكرات، دـبينـ كـ شوـنـكـوتـى ميتـدى
خـنـگرانـ بوو، كـ دـت؛ " زيانـك تاقى نـكـرا بـتـو ماناى زيان
نـيـ".

تاقىكردنـو، واتا خـنـكردنـو و تاقىكردنـوى هـموو ئـو شتانـى
زانينـكى ساختـمان لـبارـو هـيـ.

لـزاري ئـفـا توونـو و تـيـكى بـناو بانگى سوكرات دـخوـنـنـو؛
"من دـزانم، كـنازانم، ئـوان نازانن، كـنازانن، و دـزانن
دـيزانن".

سوكرات يـكـمـين فـيـلـسـوفـ، كـ بـدوايى شـنوـكـو كردنى پرسـ چـق
بـستوو و ئارـشـكاندا دـگـتـ بـ دـزينـوى كـموو كورتى و
هـنگاونان بـ گـشـى مـعـريفى. كـا پـپـر دواى دوو هـزار و
چوارسـدسـا دواتر ئـو و تـيـى دوبارـكردـو. پـپـر دـت؛
ئـمـ كاتـك دـزانين هـو و كـموو كورتى تـيـرـكـمان لـكوـدا،
هـنگاوـك لـ زانين نزيك دـبـنـو. گـشـى مـعـريفى واتا، دـزينـوى
يـكـك لـكـموكورتىـكانى بـچوونـكانـمان، نزيكـبوونـو يـ لـ
زانينـ".

په یو نډی نه وان ماته و م عریفه، له دیدی سوقراته و: سوقرات
په کمین کېس بوو چه مکی ماته ناوته ی ئیستم له جیا دکات. ت ز
لاشین د رباری ماته سوقرات دت؛ " ماته سوقراتی واتا
د زینه وای نه وای است و چاکه ی له لگه ی نه قه و".

له دیدی نه لگه ر بمانه و گرفته ئا کاریه کانمان چار سه ر بکین
په ویسته سه ر چا و کانی زانینمان زیاد بکین.

م بهستی سوقرات له م وته ی؛ "که س تووشی هته ی ئا کاری نابته، م لگه ر
زانپاری له باره و نه به". چونکه له ته وانی نی سوقراته و، چاکه
زانینه.

هه رکه س زانپاری د رباری خراپه ی گرفته ئا کاریه کان ه بهت
هته ناکات. نه م زه ر جار وته ی بریا باشرم بکرایه، به کار
ده نه نین. به جره کی تر له دیدی سوقراته و هه ر که سه ک تووشی هته ی کی
ئا کاری بهت نه وکه سه، به نه خلاق نیه، به کو زانپاری ته وای
له باره ی باشه و نیه.

هه رچه نډه ماته با به ته کی م عریفه، به مام به په ترادسیه و ژینگه
و که مته گا جره به جره کان جیا وازان. سه فستایه کانی ی نه، زه ر
زیت نه مام با به ته دا نه چو و بوون، نه ویش به هه ی گشت و
گا نه کانیان، که شار و ده و ته کانیان ده به ی به فهرکردنی زانپاری
به مره فته کان. له دیدی سه فستایه کانه و ماته با به ته کی نه ها و گشتگیر
نیه، به کو له ژینگه و که مته گا و کلتور جیا واز کانه دا گته انی
به سه ردا ده ته. نه م ته وانی نه ش له گته زانسته مره یه کان و
سه سه له ژپایی مده رندا گونجا و.

به مام به هه ی گونجا نډن و کار له کی شارستانیه ته کانه دا، په ویسته،
مره فایه تی پا به نډی جره کی گشتگیر تر له بڼه ما ئا کاریه کان بن، که
له گته مره فایه تیدا بگونه. به یه ئا کار و کو زانسته کی تایه ته خه
له فله سه ف جیا د کاته و و بڼه ما کانی ئا کار زه رن له ردا باسی چه د
دانه یه کیان ده که ین و کو: (باشه، خراپه، دروست، نادرست، نه به،
نا به). فله سه ف به تیره کانی خه له که نه ین و له چه مکه کانی ئا کار
دکات. یان له و ده که نه ته و کام جره له لته ر باشه، یان به چی
په ویسه کاری باشه بکه م.

چه نډ ته وانی نه کی فله سه فیمان هه یه که هه و یان داو بڼه
نه لته رتایفه که به ئیتیکی ده سته جته معی که مته گایه که تا بڼه چه ن
تیره کی یه نیفیر سال و مره ف په یه و ی بکه ن، به په له که نه ین و
فله سه فیه کانی نه هه موو کرده کانی مره ف سه ر به یه که که له م
قوتا بخا نه ن.

پراگماتیزمی ئېرکگه رایي نیمانیه کانت بېدامه زړه نړی ئېم تپه وانینه داد رته.

چېمکی مېه، له وانگه ی فلسفه ی (کانت) وه، مرجی پېشینى هېه. کانت گوره ترین فېله سوفه له مېژووی فلسفه ده، که ئا وگه ی بېشونى (شېزه و نه بېزه). زېن و عېن کرد. که ورچه خانى که پرنیکه سانى له فلسفه ده کرد. له وانگه ی کانت وه. زېنى مرغه، که مېه یاسای و قېه ی هېه، که پېشینى، مرغه کاتک له گېه ی هېه کانت وه له سروشت و جیهان ده که تپه وه، هېه ی ده زینه وه ی نېه نېه کانتى سروشت ده دات. کاتک له گېه ی له گېه وه، سرقه ی امان و تفکرینه، هېه وه ی ئوه ده دات نه زم و یاساکانتى زېن بېسه سروشتدا بېه پېه. له پېشوتردا. ده یان گوت: زېن ئاوه نه ی عېه. که بېه توانایى تېگه شتنى خې زانپاری ده بارى شته کان وېر ده گرت. بېه ام له وانگه ی کانت وه زېن چاولیکه ی که، بېه وه ی عېه ده که ی جیهان ده بېه. بېه وازکى تر، له وانگه ی کانت وه مرغه بېه له وه ی له شته که بېه تپه وه، ده بېه زانپاری ده بارى ئوه ئامه ازان هېه که بېه ی وه، بېه حس ده کات. مرغه کاتک گوزار ی که ئره ده ده بېه، هېه مېه زانپاری ده بارى ده که ی هېه. بېه له وانگه ی کانت وه ئه خلق مرجی پېشینى هېه. مرغه کاتک ده بارى چېمکی باش بوون زانپاری هېه، له که وتېه کانتى خراپ بوونیش ده زانى. واتا، ئه م کاتک ده زانین، ده رنه نجامی در کردن خراپ، ئه وکات، نه فې ده که ی نه وه. بېه وه ی با بېه که ونېه تپه وه ده چینه ناوېه کی با بېه تپه وه:

* ئه خلق له وانگه ی کانت وه، مرجی که ی هېه، ئه ویش سه ربېه ست بوون. ئه م تا سه ربېه ست، یان ئازاد نه بېن ناتوانین خاوه ندارتې له کردېه کانتى خېه مان بېه.

[] کانت مېه ده کی بېه های گشتى پېشکه ش ده کات، تا بزانی کام چېمکی ئه خلقی دروست، یان نا دروست.

کانت وتپه ی که بېه ناوبانگى هېه، که ده ت: "ئاسمانى پېه تپه ر و یاساکانتى سروشت له سه ر سه رم و، یاساکانتى ئاکاریش له ناو و مدایه". کانت له فلسفه که یدا زېر گرنگى بېه نه زم و بېه و پېه کی داو. بېه له بېه شى دوو مېه فلسفه که شى * بېه خن له ئاوه زى کردېه کی * یاسا و نه زم و کو مرجی که ئاکار ده سه پېه.

کانت ده ت: "هېه رگیز ناتوانى مام بېه، و کو مام بېه یکى دروستى ئاکارى بناسېه تا نه توانى مام بېه که بېه یته یاسایه کی جیهانى". واتا: کاتک مام بېه کی ئاکارى تپه دروست، که بتوانى مام بېه که بېه یته، مام بېه کی جیهانى.

بە نمونە: کاتێک مەرڤۆکی قەرززار ئامەنەتێکی کەسێکی لایە، ئێگەر بێوێت قەرزێکە نەگەڕێتەوە بە خاوەنی.

مامەڵەکی دروستە یان نادروست

لەوانگەی کانتەو، ئێگەر توانیت نەگەڕێتەوە قەرز بکەیت یاسایەکی جیهانی ئێوا دروستە. ئێگەر تە پەتخەش بە کەسێک قەرزاری تەبێ و قەرزێکە بە نەگەڕێتەوە، پەت خەش بە. ئێوا مامەڵەکەت دروستە. بە پەچەوانەو نەخەر.

* فەلسەفەی ئێخلاقى کانت، پراگماتیزمی ئێرکگەرایی: ئێرکگەرایی: قوتابخانەیەکى ئاکارییە، کە ئیمانێل کانت بە دامەزرێندەری دادنرێت. ئێمە وانینە فەلسەفەییە، لە ئامانج و سوودی کارێکە ناکەتەو، بەهێکۆ ئێخلاق ئێرکەکی هەیە.

ئێمە وانگەییو، چاکە ئامانجی بە ئامانجە. چاکە ئێرکە لە پەناوی چاکەدا. بە نمونە: باشوون لە پەناوی دێستکەوتنی ناوبانگە. یان ئێجامدانی کاری پاش لە پەناوی بەدستەنانی بەهەشت، یان ئازی کردنی خودا لەخەت، لەوانگە ی کانتەو نا دروستە.

ئێنگە مەلای ئایینەکان. جەرێک بەت لە حوکمەکی تەتالیتاریزم و قەدەغەکردنی ئازادی مەرڤ بەت، لە زیادەبویی کردنی حەرام و حەلال و دێستوێردانە نیو هەموو هەندە تایبەتییەکانی مەرڤۆو. یان ئێو لەکەڵێنەوانی کەدەربارەی ئایینەکان کراون کە ئایین بەوابوون بەخودا وابەستەیی بەوابوون بەخودا دێکات. ئێمە پەيوەندی بەلێژێک و ئێقەو نیە، چونکە خودا چەمکەکی ئێقەانی نیە، بەهێکۆ پەيوەندی بەباوێ و وەحی مەرڤۆو هەيە. بەهەم وەکو لە بنەماکانی مەلایمان کەڵێو، چەمکی باش و خراپ، دروست و نادروست... هتد یەکە لە بنەماکانی مەلای و فەلسەفەی ئاکاریش لەکەڵێنەوانی لەسەر دێکات. هەریەک لە بنەما ئاکارییەکان لە ئایینە ئاسمانییەکاندا بوونی هەيە. وەکو تەبەکانی ئایینەکان و باشکردن و دوورکردنەو لەخراپ، کە مەرڤ لە پەناوی دێستکەوتنی بەهەشت و پاداشتا ئێجامی دێدات. ئێمەش تەوانینەکی ئامانج گەرایی. بوونی خودا وەکو هەزێکی تەقەندەر و هەي ئایینەکان فاکتەر و کردە باشەکانی مەرڤۆ، چونکە خودا وەکو هەزێکی سزادەر و پاداشتەر لەدروونی ئایندارەکاندا تەوی ترس و دودەیی و قەلەقی لەوێ وەحیان چاندوو.

بابەتێکە لە سەنگەییکی ئایینی و ناخەینە ژەر پرسیارەو، بەهێکۆ خودی خودا، وەکو بەاترین هەز لەسەروی ئێقە و سروشتی کەسی ئایینیو. کاتێک کە مەلای و وابەستەیی مەلایەکی دێستەجەمعی ئایینی دێبن، بەناچاری ژێردەستەیی کە مەلای بکەو مەلای ئێو یاسایانە دێبن. لەبەرامبەریشدا کەسێکی خاوەن ئیتک و ئێخلاقى ناوێکی و تاک،

وابسته‌یی ئو تیره‌ری خه‌یه‌تی. خودی پرسیاره‌که له‌ره‌وه‌ ده‌ست په‌ ده‌کات ئایا که‌سانه‌که‌ خودان هه‌چکام له‌وه‌ سه‌ و یاسا مه‌سه‌یه‌یه‌یه‌ نه‌یه‌، چه‌ شته‌که‌ وایان له‌ ده‌کات باشه‌یه‌ ؟

ده‌سته‌فیسکی ده‌سه‌ته‌؛ ئه‌گه‌ر خودا نه‌ده‌وه‌وه‌، هه‌موو شته‌که‌ سه‌ه‌ه‌ په‌دراوه‌ ده‌وه‌وه‌.

نه‌بونی خودایه‌که‌ وه‌که‌ هه‌زه‌کی با‌وه‌، به‌که‌ر و سه‌په‌نه‌ری که‌مه‌سه‌که‌ یاسای سه‌پاوی سه‌ه‌ه‌، وه‌که‌ چه‌مه‌کی سه‌زاه‌ پاداشت، چه‌ شته‌که‌ وه‌ له‌مه‌ره‌فه‌کی به‌به‌یه‌ و نه‌هه‌شیار په‌به‌نه‌نه‌وه‌وه‌ هه‌چ چه‌شه‌نه‌که‌ له‌ ئه‌ته‌که‌که‌ و یاسایه‌که‌ ده‌کات که‌ ته‌وان نه‌کات له‌کاته‌که‌دا، خودی مه‌سه‌یه‌ په‌سه‌یه‌یه‌ ئه‌فه‌یه‌یه‌، یان زانه‌یه‌، که‌سه‌که‌ نه‌زان به‌ته‌ به‌رامبه‌ر که‌مه‌سه‌که‌ که‌ ئه‌نه‌جای ئه‌دات، ته‌وه‌شی زه‌ره‌ترین نه‌زانی ده‌به‌ته‌. ئه‌وه‌ به‌وونی خودایه‌که‌، وه‌که‌ هه‌زه‌کی ته‌فه‌نه‌ر و پاداشت ده‌ره‌وه‌، فه‌که‌ته‌ری به‌شبه‌وونی مه‌ره‌فه‌ یه‌که‌ته‌په‌سه‌ته‌که‌نه‌. هه‌ره‌چه‌نه‌ده‌ به‌شبه‌وون به‌ره‌مه‌یه‌ به‌ره‌کردنه‌وه‌ و ناسینه‌ خوده‌، به‌شبه‌وونی که‌سه‌ته‌یه‌ ئایینه‌، چه‌ره‌که‌ له‌ به‌زه‌ر به‌شکه‌راوه‌.

نه‌چه‌ وته‌یه‌؛ خودا مه‌ده‌، ئه‌مه‌ خه‌مان که‌وشته‌مان. مه‌به‌سته‌یه‌ نه‌چه‌ له‌که‌وشته‌یه‌ خودایه‌کی با‌وه‌ و که‌مه‌ نه‌یه‌. به‌که‌که‌ خه‌نه‌نه‌وه‌یه‌کی فه‌سه‌فه‌یه‌ به‌ په‌شه‌که‌وته‌نه‌که‌نی مه‌ره‌فه‌، که‌ته‌که‌ مه‌ره‌فه‌ له‌هه‌وه‌یه‌ جوده‌کردنه‌وه‌یه‌ به‌که‌ره‌ له‌ به‌به‌ته‌، وه‌ته‌ دابه‌یه‌انی مه‌ره‌فه‌ له‌ سه‌روشت و ده‌سته‌به‌سه‌راگرتنه‌ سه‌روشت له‌یه‌گه‌یه‌ زانه‌سته‌یه‌ نه‌زه‌مونه‌یه‌وه‌. شته‌که‌ به‌ ناوی خودا به‌وونی نه‌مه‌نه‌ته‌. نه‌چه‌ وه‌که‌ به‌ره‌که‌ره‌وه‌یه‌کی زه‌ته‌سه‌ هه‌شه‌داری ئه‌دات له‌دوایی مه‌ردنی خوداوه‌، نه‌له‌ه‌زه‌م و په‌چه‌ته‌یه‌ ده‌سته‌ده‌به‌ته‌، به‌مه‌ شه‌وه‌ په‌چیه‌یه‌ ئه‌سته‌ به‌ره‌کی مه‌ره‌فه‌یه‌ته‌یه‌ گرتوه‌وه‌.